

“उत्साहातिशयं वत्स तव बाल्यञ्च पश्यतः ।

मम हर्षविषादाभ्यामाक्रान्तं युगपन्मनः” ॥

यथा वा मम प्रभावत्यां “नयनयुगासेचनकमित्यादि” ॥

(३४७) कुतूहलोत्तरा वाचः प्रोक्ता तु परिभावना ॥

यथा वेण्यां द्रौपदी “युद्धं स्थानं वेति” संशयानां त्वर्यशब्दानन्तरं ।

“नाथ किं दानिं एषो पलत्रजलहरत्यणिदमत्यरो खणे
खणे समरदुन्दुभी ताडोअदि” * ॥

(३४८) वीजार्थस्य प्ररोहः स्यादुद्भेदः

यथा तत्रैव ।

“द्रौपदी । नाथ पुणोवि तए समासादइदव्वा† । भीमः ।

भूयः परिभवक्षान्तिलज्जाबन्धुरिताननं ।

अनिःशेषितकौरव्यं न पश्यसि वृकोदरं” ॥

(३४९)

कारणं पुनः ।

प्रकृतार्थसमारम्भः

यथा तत्रैव “देवि गच्छामो वयमिदानीं कुरुकुलक्षयायेति” ।

(३५०)

भेदः संचतिभेदनं ॥

यथा तत्रैव । “अत एवाद्य प्रभृति भिन्नोऽहं भवद्भ्यः” ।

केचित्तु “भेदः प्रोत्साहनेति” वदन्ति । अथ प्रतिमुखाङ्गानि ।

* नाथेति । नाथ किमिदानीमेष प्रलयजलधरस्तनितमन्तरः क्षणे
क्षणे समरदुन्दुभिस्ताड्यते इति । सं० ॥ टी० ॥

† नाथेति । नाथ पुनरपि त्वया समाश्रयसहितया इति ॥
सं० ॥ टी० ॥